

SLOVENSKI NAROD.

Ishaja vsak dan zvečer, izimši nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemati za avstro-ogerske dežele za vse leto 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za jeden mesec 1 gld. 40 kr. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vse leto 13 gld., za četrt leta 3 gld. 30 kr., za jeden mesec 1 gld. 10 kr. Za pošiljanje na dom računa se po 10 kr. na mesec, po 30 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele toliko več, kolikor poštnina znaša.

Za oznanila plačuje se od četiristopne pet-vrste po 6 kr., če se oznanilo jedenkrat tiska, po 5 kr., če se dvakrat, in po 4 kr., če se trikrat ali večkrat tiska.

Dopisi naj se izvolé frankirati. — Rokopisi se ne vračajo. — Uredništvo in upravnistvo je v Gospodskih ulicah št. 12.

Upravnistvu naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. vse administrativne stvari.

„Staro“ in „mlado“.

V zadnjih številkah našega lista smo po za-
slugi ocenili možate besede, s katerimi je naš
državni poslanec g. prof. Šuklje zavrnil smrtno
obsodbo, kakeršno se je drznil izreči nad koroškimi
Slovenci „ustavni“ naš naučni minister. Zabeležili smo
glasni odmev, ki ga je našlo pogumno sprejetje
neizogibnega boja v slehernem slovenskem srci, a
ponosno poudarjamo tudi še danes, da smo prav
mi dramili slovenske zastopnike iz goljušivega sná,
v katerega jih je zazibala vladna „sirena“, še predno
jih je vzdramil nehoté grofa Taaffeja naučni mi-
nister. Nam so se hudovali slovenski poslanci, na
nas so se kakor toča usipali napadi domačih naših
nasprotnikov, a le govor ministra Gauča pritisnil
je sedaj našemu svarilu pečat resnice, dokazal
je, da smo prav govorili in svarili.

Vzlic temu, četudi žalostnemu zadoščenju pa
smo prej ko slej želi malo hvale za našo rodoljubno
odkritosrčnost in ako smo danes primorani to iz-
recno poudarjati, imamo zato tehtnih razlogov. Ne-
radi sicer kratimo gospodu Šukljeju zasluženno hvalo,
a v interesu celokupne slovenske stvari se venderle
moramo baviti tudi z onimi stavki njegovega go-
vora, s katerimi nam je dokazal zastopnik dolej-
skih mest, da se tudi v sveti svoji naučenosti ni
mogel ubraniti otle fraze, ki jo je v Slovence vrgla
tuja sila, in da ga je tudi v trenutku toli pomen-
ljivem premamila osebnost v grožnjo, katere — in
to je najhujše — sam ni smatral za resno.

Gospod Šuklje opomnil je namreč naučnega
ministra na to, da je prav on prouzročil na Češkem
zmago stranke mladočeške, da on sploh s po-
sebno srečo vzgaja ekstremne stranke
— in uprašal ga je s povzdignem glasom, mu
lita skušnjava ne zadostuje in hoče li
poleg Mladočehov tudi še Mladoslo-
vence? S tem hotel je gospod profesor straho-
vati vlado z našo narodno-napredno stranko,
ki jo imenujejo Nemci „per analogiam“ čeških raz-
mer mladoslovensko, in s tem hotel je nas izigrati
proti vladi kot nekako strašilo. Nova sicer ni bila
ta ideja, a poštena tudi ne! Da bi bil to storil v
svoji gorečnosti kak mlad pristaš novodobne naše

ecclesiae militantis, čegar duševno obzorje ne sega
in ne sme segati preko mej škofjega dvorca Ljub-
ljanskega, tedaj bi mu tega že glede na sedaj tudi
v cerkev uvedeno teorijo „des beschränkten Unter-
thanenverstandes“ ne šteli v zlo. A gospod Šuklje
je o naših domačih razmerah, katere motri iz varne
perspektive, žalibog dobro poučen, on govoril je
vrhu tega dne 14. t. m. v imenu celokupnega slo-
venskega naroda in zagadelj ne moremo mirno
spraviti udarca, kakeršnega nam je gospod profesor
naklonil, odgovarjajoč vsenemškemu baronu Gauču!

In ako sedaj uprašamo gospoda Šukljeja, kaj
si on predstavlja pod pojmom „ekstremne stranke
mladoslovenske“, kaj je njemu „staro“ in kaj
„mlado“, tedaj se bojimo, da smo v hudo zadrego
spravili gospoda profesorja. Nam pa je odgovor
legak. Mi smo posamič in v politični naši organi-
zaciji, to je v „Slovenskem društvu“, vedno in
povsod poudarjali in dokazovali, da zgol mi zasto-
pamo stari slovenski program, velet, da nam preje
ni odložiti orožja, predno ni osvobojeno tujega jarma
zadnje slovensko selo, dokler ni dejansko uresni-
čena enakopravnost celokupni Sloveniji, in da
nas v tem boji ne smejo motiti nobeni goljušivi
obziri. Hoteč označiti tudi že v svojem imenu, da
je v tem smislu napredek našega naroda prva na-
loga, krstili smo se za narodno-napredno
stranko. Vse to storili in storiti morali smo za-
tegadelj, ker je bila pričela tuja sila cepiti naše
moči ter odvrčati jih od narodnega dela v boj s
fantomom, kateri je v sredi otel, ob krajih ga pa
nič ni; pod krinko „verske nevarnosti“ pričelo se
je namreč Rimsko uprašanje postavljati pred slo-
vensko in ljubezen do naroda postala je dopustna
le še v tesnem okviru mejnarodnega škofovskega
programa. Ker so privrženci nove stranke postali
vsled tega v narodnem obziru popustljivi, zagadelj
odcepili smo se od njih ter visoko dvignili zopet
staro slovensko zastavo. Ako je to naše početje
ekstremnost, potem smo zares ekstremna stranka,
mlad pa naš program gotovo ni. V tem pogledu pa
se je, hvala Bogu, pokazal dne 14. t. m. pravega
„Mladoslovenca“ tudi gospod Šuklje sam, pokazali
so se nakrat kot take vsi slovenski poslanci, pri-
trdivši njegovemu stvarnemu in odločnemu govoru.

Druge razlike poleg označene pa mej nami
in (sit venia verbo!) Staroslovenci ni, in niti tega
se o nas ne da trditi, da bi liki druge „mlade“
stranke zahtevali tudi točne vršitve kakega pro-
grama, kateri iz teh ali onih „višjih državnih“ raz-
logov še ni izpolnjiv, da bi torej mi ne bili realni
politiki; kajti to, kar je zahteval dne 14. t. m. za
Slovence „najzmernejši“ in „staroslovenski“ politik,
to se popolnoma krije z našim „mladoslovenskim“
programom. Zgol pretirani politični klerikalizem,
ki ga je importiral v nas nemški duh, zgol ta kler-
ikalizem je tedaj ona zagovozda, ki nas je razcepila
v „stare“ z mladimi in v „mlade“ s starimi idejami.
Ker pa ta razlika, hvala zavednosti in razsodnosti
izvenkranjske duhovščine, velja le bolj za našo
kronovino in ker z odporom slovenskega naroda
zoper težnje naučnega ministerstva sploh v nobeni
zvezi ni, uprašamo sedaj gospoda Šukljeja: čemu je
dal pri tako slovesni priliki duška željam premi-
lostnega našega knezoškofa, čemu morebiti svojim
osebnim ozirom? Čemu je hotel diskreditovati
stranko, za katero stoji ogromna večina slovenske
inteligencije, čemu je žalil najzvestejše naše zavez-
nike, Mladočehe v istem hipu, ko so oni najglasneje
pritrjevali njegovemu odporu zoper skrajno žaljenje
slovenskega naroda, čemu je gospod profesor stvarjal
umetno strankarstvo tam, kjer resničnega ni?

Na vse to nam gospod Šuklje pač ne bode
zual dati povoljnega odgovora, kajti v vse to slo-
venski narod njega ni pooblastil, in slabo uslugo
je storil skupni slovenski stvari, kažoč Nemcem
predor, katerega je v narod slovenski usekal tuj
fanatizem.

To smo hoteli povedati in želeč, da bi se
„tandem aliquando“ ne vršili več taki nepremišljeni
in neopravičeni, veljavi celokupne Slovenije kvarni
napadi, završujemo svojo obrambo.

Državni zbor.

Na Dunaji 18. novembra.

Včerajšnja 19. seja posvečena je bila večinoma
interpelacijam zaradi mnogo komentovane avdijence
viteza Jaworskega pri Njega Velečanstvu. Razbur-
jenost, katero je omenjena časnikarska rasa prouzro-

LISTEK.

Kneginja Ligovska.

(Odlomek romana M. J. Lermontova, poslov. Vrbanov.)
(Dalje.)

Elizabeta Nikolajevna je bila ustopila v to
dobo, ali poslednjega udarca jej ni bil priložil brez-
skrbni šaljivec, pa tudi ne brezsrčni zlikovec, tem-
več to je bilo tako-le:

Pred poldrugim letom je bil Pečorin še v svetu
dovolj nov človek. Treba mu je bilo pridobiti to,
kar imenujejo nekateri svetno poznanost, to je za-
sluti kot človek, ki more storiti hudo, kadar se mu
zazdi. Nekaj časa je zastoj iskal podstavka, na
katerega bi se postavil, da bi obrnil nase ljudsko
pozornost. Postati ljubimec kake znane krasotice,
bilo je pretežavno za začetnika, kake mlade in še
nedolžne deklice pa ni hotel osramotiti. In to si je
izbral za svoje orodje Elizabeto Nikolajevno, katera
ni bila niti krasotica, niti mlada. . . V naši bedni
družbi je fraza: Toliko jih je správil ob dobro ime,
kol'kor je pridobil zmago.

Elizabeta Nikolajevna in on sta že bila dolgo
znana. Pozdravljala sta se. Ko je naredil svoj načrt,

šel je Pečorin na ples, kjer se je moral sniti z
njo. Skrbno je gledal za njo in opazal, da je nikdo
ni povabil na mazurko. Znamenje se je dalo god-
cem, kavaltriji rožljali so s stoli, postavljajoč jih v
krog. Elizabeta Nikolajevna odšla je v oblačilnico,
da bi skrila svojo jezo. Pečorin počakal jo je pri
durih. Ko se je vračala v sobo, začenjala se je že
druga podoba.

„Kje ste se skrivali,“ rekel je, „povsod sem
Vas iskal, pripravil tudi stole; kajti nadejal sem se,
da mi ne odrečete.“

— Kako imate veliko zaupanje v samega sebe.
„Pa saj ne bodeste prestrogo kaznovali tega
mojega zaupanja?“

Odgovorila ni, temveč šla je za njim.

Njiju razgovor nadaljeval se je mej plesom,
odlikoval se je s šalami, pušicami, dotikal se je
vsega, celo ljubezenske metafizike. Pečorin ni pri-
zanašal nobeni njenih mladih in svežih nasprotnic.
Pri večerji se je usel poleg nje, razgovor se je na-
daljeval in nadaljeval, malo je mankalo, da jej ni
rekel, da je obožava do brezumja (seveda v dvo-
miselnem pomenu). Velik korak je bil storjen in
povrnil se je domov zadovoljen s svojim večerom.

Skozi nekaj tednov po tem večeru sta se vi-

dela na raznih večernih zabavah. Seveda je on
vedno iskal priložnosti, da se snide z njo, ona se
pa tudi takim priložnostim ni izogibala. Kmalu so
ljudje opazili njijino laskanje drug drugemu kot po-
polnoma nov in originalen pojav v naši hladni
družbi. Pečorin se je izogibal neskromnih uprašanj,
deloval je pa jako odkrito, z jedno besedo hodil je
po potih starodavnih lizunov in je deloval prav na
klasičen način. Elizabeta Nikolajevna bila je s tem
jako zadovoljna, kajti nadejala se je, da ga bode
zavlekla vedno bolj in bolj in da jo bode potem
vzel, kakor so že govorile naše matere. Njeni ro-
ditelji o njem neso imeli še nobene sodbe, in so
ga brez vsacih ovinkov povabili, da naj kaj obišče
njih dom, da se bolj seznanijo z njim. Mnogi so
se mu že posmehovali kot bodočemu ženinu; dobri
prijatelji so ga že svarili, da naj se varuje kake
neumnosti, na katero sprva še mislil ni. Iz tega
je sklepal, da se je približalo trenutje odločilne
krize.

Bil je sijajen ples pri baronu *** — Pečorin
je po navadi plesal prvo kadriljo z Elizabeto Ni-
kolajevno.

— Kako je lepa danes manjša R. — opazila
je Elizabeta Nikolajevna.

čila na naši borzi, bila je istinito toliko, da se je splošno govorilo le o bližnji mobilizaciji.

Tudi posledice njene bile so zle takisto za kurze naših papirjev, kakor za ugled poljskega kluba. V državnem zboru oglasila se je cela vrsta interpelacij, ki je preplavila mizo predsednikovo. Vse stranke so izrazile svoje mnenje v osmih enakih vprašanjih. Tudi slovenski poslanci so stavili v zvezi s konservativci interpelacijo, ki sta jo izročila posl. dr. Ferjančič in baron Morsey.

Sejo otvoril je prvomestnik ob 10^h, uri in dal prečitati došle interpelacije, kakor tudi objavo ministra deželne brambe o potrditvi zakona radi dopolnjenja dveh točk brambenega zakona iz l. 1889.

V zadevi časninarske race in došlih pritožeb izjavil je grof Taaffe, da vlada omenjeno novico kar najstrožje obsoja in se v tem strinja z vso zbornico. V preiskavo je zbornica borze določila poseben odsek. Tudi drž. pravdnitvo vodi že preiskavo. Vlada bode vse poizvedovanja podpirala. Taaffe izjavlja, da „Wiener Tagblatt“ ni oficijozni list in da vlada nima nikakih zvez z njim.

Posl. Lueger začne obravnavo in veli, da stoji omenjeni list v zvezi z baronom Hirschom, in da ga vlada tudi indirektno podpira s tem, da mu je dovolila prodajo posamnih listov. Tudi se mu čudno vidi, da ta list izve vse kar se godi v vladnih krogih najprej. V popravi svoje race pa še nekako izzivajoče zavija neresnico svojega izvestja.

Nekdanji govornik vitez Bilinski poudarja zahtevo poljskega kluba, da se poizve prouzročitelj tolike neresnice. Posl. Morsey zahvaljuje se ministerskemu predsedniku.

Grof Taaffe povzame besedo in izjavi, da ni imel doslej priložnosti vzeti omenjenemu listu prodajo posamnih listov in še ugovarja določno trditvi, da stoji vlada v kakoršni koli zvezi z listom.

Posl. Heilsberg upa, da bode preiskava dognala natančne podatke, posl. Lueger polemizuje proti izjavi ministerskega predsednika trdeč, da bi izvestni krogi radi nabujskali Avstrijo v vojno proti Rusiji.

Tudi posl. Hauck in Kajzl obsojata postopanje lista, o katerem se je domnevalo, da je oficijozen in končujeta obravnavo s prošnjo, da se dovoli vsem listom pravica prodaje posamnih listov, da ne bode množica iz take malenkosti sodila, jeli kak list oficijozen ali ne.

Obravnava v tej zadevi se je nato zaključila.

V isti seji končala se je tudi obravnava o deželne brambe proračunu in se vsprejela.

Posl. Teliszewski neče vzbujati vojnih vprašanj, a vidi se mu nedoumno, da se množi budget jednega oddelka v štirih letih za 80%. Strinja se sicer z ministrom v tem, da je potrebno obraniti ugled naše vojne, a meni, da je mnogo perečih vprašanj, ki se imajo rešiti. Naglašja, da se naj domačinom dajo domačini za poveljnike. Tudi plača, katero dobivajo vojaki ob vajah, vidi se mu mnogo prenizka.

Posl. Garnhaft želi, da se pomnože orožniki, a posl. Hofmann, da se uvažuje mala obrt pri oddaji del za vojno. Tudi na Nemškem delujejo tako. Opazarja tudi na slabo oskrbo moštva in na množično se samomore.

Pečorin je obrnil lornet v mlado krasotico, dolgo jo gledal, potem pa odgovoril:

„Dà, zares lepa je. S kakim ukusom so privede te rudeče cvetlice v gostih, rujavorudečih kitah. Vsekako moram danes plesati z njo, zlasti zato, ker ona vam ugaja. Ni res, da se jaz res hitro kaj domislil, kadar je treba vam napraviti kako veselje.“

— Gotovo, vi ste jako ljubeznjivi — odgovorila je živo.

Ta trenotek je prenehala godba, prva kadrilja se je končala in Pečorin se je jako uljudno poklonil in oddalil od plesalke. Ostali del večera je ali plesal z R. ali pa stal poleg njenega stola. Prizadeval se je, kolikor je moč veliko govoriti z njo in kazati se zadovoljnega. Če tudi je gospodična R. bila jako priprosta, pa vendar je sklepala, da je Pečorin jako ljubeznjiv kavalir, ker je toliko govoril. Po mazurki šla je k Elizabeti Nikolajevni in ta jo je uprašala z ironičnim smehljajem:

— Kako se vam zdi vaš neutrudljivi današnji kavalir?

— Il est très aimable, odgovorila je R.

To je bil hud udar za Elizabeto Nikolajevno,

Posl. Kopycinskimi, da so zakoni glede ženitve službujočih vojakov prestrogi, a poslanec Podlaszecki vidi nevarnost v tem, da se ne dajo vojnikom domačini kot podčastniki in trdi, da se negujejo židi, ki niso nikdar narodnjaki.

Grof Stürgkh peča se z orožniki in dokazuje, da se jim naročajo posli, ki nikakor ne spadajo v njih službo. Tudi on želi pomnoženje orožnikov.

Minister Welsersheimb odgovarja, da poskuša vojna uprava glede oddaje del vsem izrečenim željam ustreči. Pravi, da so 3/4 vseh prostovoljcev skušnjo dobro prebili, in pri tem ni bil nemški jezik kriv, da so propali. Seveda je vedno mnogo malenkostij, katerih pa ni mogoče odpraviti nakrat.

Posl. Foregger želi, da se pomnoži število orožnikov, posl. Promber pa zahteva, da se skrbi zadostno za vdove in sirote padlih vojakov. Dr. Fuss podaja v dolgem svojem govoru podatke o vojni na Nemškem in o sklepu, skrajšati vojno službo na dve leti in želi, da se enak zakon sklene.

Na to se izvoli od ostalih govornikov posl. Vašaty glavnim govornim. Njemu se vidijo fizične zahteve prevelike, jezikovna zahtevanja pa preostater navaja primere iz zgodovine.

Poročevalec Baerenreither odgovarja posamičnim govornikom, posebnost glede prostovoljcev in konča s priporočbo, da se proračun vsprejme, kar se tudi zgodi.

Seja se na to ob 1. uri popoldan zaključila.

Politični razgled.

Notranje dežele.

V Ljubljani, 20. novembra.

Grof Kalnoky v avstrijski delegaciji.

V ponedeljek posvetoval se je avstr. delegacije proračunski odsek o vkupnih troških in pri tej priliki govoril je minister vnanjih zadev tudi o občem političnem položaju, kakor je bil to storil že v ogerskih delegacijah. Jedro Kalnokyjevega govora bodi podano čitateljem našega lista v nastopnem kratkem izvodu. Najprej dopovedal je minister delogatom, da mej cesarjevo izjavo o sedanjem položaju in mej tem, kar je bil on govoril v ogerskih delegacij proračunskem odseku, ni nikakega razločka in potem izjavil, da bi vojna uprava gotovo ne zahtevala tako oskromnih vsot, ako bi odgovorni faktorji zmatrali situacijo za nevarno, ter tudi povedal, da se povsem in v vsakem oziru zлага s tem, kar sta zadnji čas govorila markeze Rudini in lord Salisbury. Situacija je ugodna, zakaj nobena država ne misli se spoprijeti z drugo, akopram ni mogoče tajiti, da se oboroževanja in druge priprave za vojno tirajo v toliki meri, kakor še nikdar poprej. — In to je velika nevarnost, zakaj razloček mej željo vzdržati mir in mej močjo to storiti je jako važen in — nevaren. Vzlic tej resnici in uvaževanja vredni opasnosti sedanje situacije pa se ni odreči upanju, da bode nastalo stalno mirovno rezmerje mej posamnimi državami, da se bodo za stalno odpravili vsi povodi kaki vojni. Sedanji trenotek je takšen, da akutnega političnega vprašanja, ki bi bil resen vzrok preplašenosti, ki se vedno bolj razširja, ni konstatovati. Politične razmere mej Avstrijo in drugimi državami so dobre. Trojna zveza postala je „pivot“ evropske situacije in sicer vsled vzvišenih nje miroljubnih tendenc. Razmerje Avstrije in balkanskih držav je dobro in tudi s Srbijo se je nekoliko poboljšalo, kar je zlasti trgovinski pogodbi zahvaliti. Glede priznanja Koburžana pa sedaj nikakega upanja ni. Minister govoril je

katera je čutila, da izgubi poslednjega svojega kavalirja, kajti drugi mladeniči so jo že itak popustili, videč, da se zanima samo za Pečorina.

In res s tega dne je Pečorin postal proti njej bolj razstresen in hladen; javno jej je delal mahne neprijetnosti, katere so zapazili vsi in za katero vendar ni moč zahtevati zadoščanja. Govoreč z drugimi devojkami se je izražal o njej z razžaljivim pomilovanjem, ona je pa nasproti vsled slabega preudarka in želeč, zbadati njegovo samoljubje, zapavala prijateljicam pod pečatom najostrejše tajnosti, svojo najčistejšo in najiskrenejšo ljubezen. Toda zastoj. On se je veselil nepotrebne zmage in ona je zagotavljajoč drugim sama začela verjeti, da ga ljubi. Roditelji njeni, ki so kot nepristranski opazovalci bistreje vse videli in presodili, začeli so jo karati govoreč: „Glej, celo leto si zgubila zastoj, odrekla si ženinu z dvajsetimi tisoči letnega dohodka: res je bil star in mrtvouden — kaj so pa sedanji mladeniči! Tvoj Pečorin je res lep. Saj smo že naprej vedeli, da te ne vzame, pa tudi mati mu tega ne pusti. Kaj je iz vsega tega? Sedaj te že zasmehuje.“ (Dalje prih.)

nadalje o Dardanelski aféri, katera je po njega sodbi brez nobene nevarnosti in pri tej priliki slovesno izjavil, da avstrijska vlada nikakor ne misli razširiti svoje ozemlje na balkanskem polotoku. Omeniti je še, da je Kalnoky povedal tudi, da se bodo še pred 1. februarjem dognale nove trgovinske pogodbe. Vse drugo je brez posebne važnosti.

Deželni kulturni svet češki.

Deželni zbor češki sklenil je v zadnjem zasedanju na podlagi Dunajskih punktacij, da je doslej jednotni kulturni svet za kraljevino češko razdeliti v dve sekciji, v nemško in češko. Vlada se je podvzela, da uveljavi ta sklep čim prej mogoče in pred nekaterimi dnevi vršile so se v Pragi volitve v češki oddelek. Navzočna sta bila princ Ferdinand Lobkovic in baron Aerenthal, prvi kot predsednik, drugi kot podpredsednik. Mladočeški delegati izročili so začetkom seje predsedniku protest, v katerem so izjavili, da se v interesu dežele sicer ne odtegnajo delovanju v kulturnem svetu, da pa to nima upliva na njih pravne nazore o tej instituciji. Pri volitvi v odbor stavili so zastopniki staročeške stranke predlog, naj volijo delegatje, katerih je bilo 111 prisotnih, 9 odbornikov staročeških in 12 mladočeških. Mladočeški kandidatje odklonili so ta predlog in vsled tega volili sta obe stranki svoje posebne kandidate. Izvoljeni so bili vsi kandidati mladočeške stranke s 63 glasovi, dočim so dobili staročeški kandidati samo 48 glasov. — Staročešk deželni poslanec je izjavil, da zmatra ta izid volitve kot izraz sovraštva mladočeške stranke.

„Wiener Tagblatt“

postal je zdaj predmet občne pozornosti. Preiskavo v znani zadevi, v katero je zapleten ta list, odklonil je, kakor poročajo Dunajski listi, državni pravnik in jo le začel vsled izrecnega naloga vlade. Finančni minister dr. Steinbach rekel je deputaciji Dunajske borze, ki se je v tej stvari oglasila pri njem, da se bode v zmislu želj, izrečenih v državnem zboru, vršila preiskava zaradi hudodelstva go-ljufige.

Vnanje države.

Giers v Parizu.

Ruski minister unanjih zadev, Giers, dospel je včeraj v Pariz. Govori se sicer, da gre Giers v Pariz samo da poseti svojega sinu, ki je svetnik oodotnega poslanstva, toda tej govorici ne veruje nihče. Giers, ki ni poseben prijatelj Francozov, upiral se je dolgo temu potovanju in se udal le izrecnemu ukazu ruskega carja. Po posetu v Monci — poset v Parizu, to je gotovo tako čudno naključje, da nas strah in groza, ki obhaja nemške politike, kar nič presenetilo ni. Giers ostane dva dni v Parizu.

Iz francoske zbornice.

Poslanec Lafargue, ki je bil zaradi krvavih izgredov v Fourmiesu obsojen na dve leti ječe, potem pa izvoljen v narodno zbornico, je povod velikim preprirom. Nasprotniki socialistov in radikalcev ugovarjajo volitvi Lafarguea zato, ker je rojen na španskem otoku Cuba, akopram je bil njegov stari oče rojen Francoz, in zagadedelj trdeč, da ni francosk državljan. Z druge strani skuša vlada ovreči volitev Lafarguea zato, da bi namesto njega poklicala podleglega kandidata vlade v zbornico. Ako se bodo razpisale nove volitve, glasovali bodo socialisti zopet za kandidata, ki je zaprt zaradi izgredov v Fourmiesu.

Nemški državni zbor.

Na Nemškem pričakujejo parlamentarnih bojev, ker se je zopet sešel državni zbor, ki bode imel rešiti celo vrsto dosti važnih predlogov. Razen državnega proračuna, ki se je zopet povečal za 150 milijonov mark, razpravljalo se bode tudi o novi trgovinski pogodbi mej Avstrijo, Nemčijo in Italijo, kar bode brez nobene dvojbe rodilo hude debate, v katere utegne celo sam Bismarck poseči.

Iz mestnega zbora Ljubljanskega.

V Ljubljani, 17. novembra.

(Konec.)

Mestni odbornik dr. vitez Bleiweis-Trsteniški pravi, da vsi govorniki, ki so govorili proti odsekovim predlogom, niso znali imenovati prostoro, katere bi bilo za to zgradbo pridobiti brez ogromnih žrtev. Da bi pa mestni zbor hodil mledovat h kranjski hranilnici za podporo v tej zadevi, to bi pač dostojno ne bilo. (Glasni občni dobroklici.) Neko društvo ponujalo je poslopje za pošto v znesku 250.000 gld. in kaj rado bi ga bilo oddalo (Kliči kazino!) a predlog se ni vsprejel, dasi bi se gospodje prav radi znebili tega poslopja. Slišalo se je danes mnogo predlogov, a jaz zmatram iste le kot zgolj fantastične, kajti sedanje vodstvo hranilnično ni naklonjeno ne deželi, še manj pa stolnemu mestu. Ako se obljubljeni stavbišče ne da, potem ne bode ne poštne poslopja v Ljubljani, še manj pa poslopja za drugo gimnazijo. Nemogoče pa ni, misli govornik, da se poštne ravnanjelstvu priporoča, da se poštne poslopje bolj primakne sedanji kolibi, kjer sedaj spravljajo perice perilo in da se nameravana ožina ceste proti g. Fabjana biši in drugim hišam v isti vrsti razširi od 6 na 10 metrov. Sploh pa, če je dobiti boljši prostor za gradnjo poštne poslopja, naj se

mestnemu magistratu naroči, da ga poišče, a dvmi je, da bi ga našel. V tem smislu stavi govornik tudi svoje predloge.

Mest. odb. Filip Zupančič misli, da so predlogi mest. odb. Prosenca popolnoma neizpeljivi. Ako se hočejo kupiti hiše Bernardova, Friševa, Rantova in še celo Lenčetoča „pri belem volku“ na Marijinem trgu, potem je pač za odkup teh hiš 200.000 gld. premalo. Ako je gospodu Prosenca drago, da ide beračit h kranjski hranilnici, svobodno mu je, mestni zastop v svoji večini tega storil ne bode, ker bi bilo to nedostojno. Kar se pa tiče dr. Zupančičeve hiše, ne pride tista več v poštev.

Dr. Tavčar predlaga konec debate, kar mestni zbor vsprejme. Za besedo oglašili so se že prej nekateri odborniki, kateri so že govorili.

Mest. odb. Prosenca misli, da se vsled njegovih predlogov stavba poštnega poslopja prav nič zavlekla ne bode. (Mest. odb. Valentič kliče: „Prav gotovo!“ Dr. Tavčar: „Istina je!“) Kar se je govorilo o nedostojnosti, o moledovanji, to on odločno odvrta, ker ne išče nič zase, le za občni interes. (Smeje!) Če je rekel gospod Valentič, da je v enem kraju mesta vse, na drugem pa ničesar, mora govornik pač reči, da razven g. Perdana (Nemir.) ni nikake kupčije v tem delu mesta. Kdo pa bode zidal kaj na Resljevi cesti? Tam je plinova tovarna, torej smrad, ki je neznosen. Če bi jaz (Prosenca) zastop tam dobil stavbeni prostor ne zidam hiše. (Smeje.) Ko se odstrani deželna in potem vojaška bolnica, potem bode prostor na Dunajski cesti, tam se bode mesto razvijalo in nikjer drugod.

Mest. odb. dr. Stare pravi, da je bil zmirom nasprotnik tega, da se zazida cesarja Jožefa trg. Druga mesta glodajo na to, da zadobe velike javne prostore, pri nas ravna se ravno nasprotno. Glasovalo se je, pravi govornik, za ta prostor, ker je dvorni svetnik Koch rekel, ako se ta prostor ne dovoli, vsaj dvajset let ne dobi Ljubljana poštnega poslopja in tudi on govornik (dr. Stare) glasoval je za to. Danes pa je družga mnenja, kajti manj mu je zato, ali se dobi v Ljubljani poštno poslopje v bližnjem času, kakor pa da bi se zazidal cesarja Jožefa trg za tako rekoč večne čase, in zato bode glasoval proti predlogu odseka, odločno pa protestuje, da bi se isti mestni odborniki, ki glasujejo proti odsekovi predlogu imenovali „kameleoni“ in „figa-možje“, kajti vsak mestni odbornik glasuje zgolj po svojem prepričanju.

Poročevalec ces. svetnik Murnik se jako čudi prisiljeni preveč uneti debati o tem predmetu. Koliko je vendar mesto moledovalo pri ministertvu za zgradbo novega poštnega poslopja! Konečno se je prošnja vendar le uslišala in vsprejela se je ponudba. Mestni zbor potrdil je predlog oddati za pripravno priznano stavbišče jedenkrat z 19. drugokrat z 18 glasi. „To jest faktum!“ in zdaj pa naj vse te sklepe nakrat umaknemo, uničimo? (Dobro! Vznemirjenje.) Kje pa je doslednost? Jaz je ne vidim v tem slučaju. Res je, iskali smo druge prostore za stavbišče poštnega poslopja in jaz sem hodil z gospodom županom in z dvornim svetnikom gosp. Kochom iskati družih prostorov za stavbišče. Prav radi bi pritrtili, da se razširijo ozke ulice in da se uravnajo trgi, tako, da se odpravi kresijsko poslopje, ali da se uravna Marijin trg, toda vse to je predrago. Prostor nasproti bavarskemu dvoru smo tudi ogledali, a reklo se je, tega nečemo, ni nam za rabo. Tudi Pikljevo posestvo v Fraučiškanski ulici se je ogledalo, a bilo je istotako predrago. Mestna občina storila je gotovo vse, da najde boljši prostor, le da se ohrani cesarja Jožefa trg, a če ga ni za sedaj, ga pač ni. Mest. odb. Prosenca je trdil, da je danes stališče mestnega zbora drugačno, kakor je bilo v prejšnjih sejah; to ni res. Mestni zbor je sklenil, dati stavbišče na cesarja Jožefa trgu za zgradbo poštnega poslopja in da ima ministertvo izjaviti se o tej ponudbi do 1. avgusta letošnjega leta. No zakasnil se je odgovor, ali to je slučaj, katerega zamorejo uporabljati le pravniki. Saj mesto ni dalo prostor, da dobi 10.000 gld. nego dalo ga je, da se sploh zida v Ljubljani poštno poslopje. In zakaj smo prostor dali? Le zaradi tega, da se sploh po državni oblasti kaj zida v Ljubljani, kakor se to zgodi v Gradcu, Libercah in drugod. A dajmo, gospoda, razveljavimo svojo ponudbo, nasledki ne bodo izostali, čutili se bodo, kadar bi zahtevali druge potrebne zgradbe, katere bi morala staviti v našem stolnem mestu država. Prosili smo za to zgradbo, ministertvo predložilo je svoje predloge državnemu zboru, ta jih je odobril in cesar jih je potrdil. Ako danes umaknemo ponudbo, kakor to želi mest. odb. Prosenca, potem je od cesarja potrjena postava postala nična, kajti naslanja se le na našo ponudbo. Ni dvoma, da je prostorov za gradnjo poštnega poslopja v mestu dovolj, a treba jih je plačati, kar bi pa veljalo 260.000 do 300.000 gld. Kje pa se bodo dobili ti novci, tega nam ni nihče povedal. Ako se neče novo poštno poslopje 20, 30 in morda 100 let, potem naj se odklonijo odsekovi predlogi. Ali bode to mestu koristno, to je druga stvar. O cesarja Jožefa trgu govorilo se je v mestnem zboru že ponovljeno, jedenkrat v seji, ki je trajala celo tri ure. Ta prostor ne bode popolnoma zazidan po poštnem poslopju, ostalo ga bode še zmirom lep kos. Tudi šolski dvored razširil se bode, ko se postavi nov most in se bosta podrla mestni hišici

ob Vodnikovih ulicah. Predlogom dr. viteza Bleiweisa poročevalec ne ugovarja, naj se iščejo novi prostori a našlo se ne bode nič. Zato priporoča odsekove predloge, da se vsprejmo.

Glesuje se potem o predlogu mest. odb. Prosenca, ki se, kakor smo že poročali, pri glasovanju po imenih odkloni in vsprejme odsekove predlog.

Mest. odb. Valentič je proti predlogu, da bi še mestni magistrat iskal nov prostor za stavbišče, mej tem, ko mest. odb. Kunc podpira predlog dr. viteza Bleiweisa naj se gleda še na novi prostor, ako ga je mogoče dobiti. — Potem se odklonijo vsi drugi predlogi Prosenca in vsprejmo odseka in dr. viteza Bleiweisa nasveti, na kar se zborovanje sklene ob 9 uri.

Domače stvari.

(Imenovanje.) Katehet na nunski šoli v Ljubljani, g. Ant. Kržič, imenovan je učiteljem veronauka na učitelj. pripravnici Ljubljanski. G. Fr. Frankovič, glavni učitelj na učiteljski v Kopru imenovan je stalnim profesorjem in profesor istega zavoda g. Julij pl. Kleinmayr udom. c. kr. izpraševalne komisije za ljudske in meščanske šole.

(Občni zbor Šentjakobsko-trnovske podružnice sv. Cirila in Metoda) v Ljubljani, se zaradi zaprek glede petja ne bode vršil to nedeljo, 22. t. m., kakor je bilo že naznanjeno v našem listu, marveč drugo nedeljo dne 29. novembra t. l. ob 6. uri zvečer v gostilni „pri Virantu“.

(Sokolski „jour fixe“.) Opozarjamo člane „Sokola“ še jedenkrat na prvi „jour fixe“ Sokola Ljubljanskega, ki bode jutri zvečer v steklenem salonu čitalnica. Sodelovala bodeta pevski klub „Sokola“ in vojaška godba. Polega tega čaka člane še neko iznenadenje, katero naznamimo jutri. Začetek ob 8. uri.

(Gospodične Evg. Wohlmuthove) včerajšnje predavanje v Rudolfinumu privabilo je prav mnogobrojno in odlično občinstvo, ki je jako pazno poslušalo zanimivo recitacijo, kateri snov je bila vzeta iz raznih literatur.

(Našega kruha pijan) je menda tukajšnji tovarnar z lončenino August Dreise. Te dni mu je tukajšnje okrajno sodišče doposlalo slovenski pisan odlok, a napominanega tovarnarja je to silno razburilo. Ne more mu v glavo, kakor pravi, da bi on moral vsprejeti slovenske odloke, on, ki je privandran človek na slovenskih tleh. Po sodnem redu so mu pa slovenski odlok na vrata pribili, kar seveda dobro drži. Gosp. Dreise se pa le naprej jezi, ker slovenski odloki niso slovenski groši, kateri so mu pač dobri in mu jih ni treba na vrata pribijati. Dobro bode, če mu jih Slovenci tudi na dom ne nosijo!

(„Slovenski Pravnik“,) organ društva „Pravnik“ v Ljubljani, ima v svoji 11. številki nastopno vsebino: 1. O stavi. 2. Deveti shod avstrijskih odvetnikov. 3. Iz pravosodne prakse: a) Pogoji tožbi na razodetno prisego. Zmota pri poravnavi. b) Prodavec mora dokazati, da je blago po pokušnji, če tudi jo ima kupec v rokah (343 trg. zak.). c) Zdražitelj eksekutivno prodanega posestva mora na njem vknjiženo služnost pešpoti, vožuje poti in živinogonje trpeti tudi tedaj, če je na stavku izven zdražila in če dražbeni pogoji ne zavezujejo izrecno zdražitelja, da mu je prevzeti to služnost. d) Listina, v kateri potrjuje dolžnik s svojeročnim podpisom, da dolguje prodajalcu kupnino, zadoščuje zahtevam § 299. obč. sod. reda, četudi ni od dolžnika svojeročno pisano ali od dveh prič podpisano. Drugi odstavek § 144. obč. sod. reda misli le one listine, v katerih se potrjuje dolžno posojilo. e) Dolžba §. 15. zemljk. zakona o hipoteki simultani velja nalično tudi za stvarna bremena. V razdelitvenem postopanju ni uporabljati §§. 24.—26. civ. pr. nov. na stroške pritožbe. f) Povračilo stroškov, če je narok preložiti v dokazovalnem postopanju. g) Premine li dolžnost za doto po §. 1220. obč. drž. zak. s smrtjo soproge? Kazensko pravo: Naj li kasacijski dvor, če se mu predloži ničnostna pritožba, odloči tudi pritožbe zoper znesek stroškov? (§ 392. odst. 1. kaz. pr. r.). 4. Književna poročila. 5. Razne vesti. 6. Knjižnica društva „Pravnik“. Upravništvo opominja ob jednem vse one gospode, ki so še kaj na dolgu, da blagovolé to čim prej poravnati.

(Nove orglje v Uršulinski cerkvi v Ljubljani.) O tem 56. delu našega domačega umetnika g. Frana Goršiča piše prav temeljito in strokovnjaško č. gosp. P. Hugolin Sattner v

11. števil. „Cerkvenega Glasnika“, organa „Cecilijinega društva v Ljubljani“. Gospod pisatelj pravi, da se še nikoli ni lotil tako rad recenzije novih orgelj, nego baš pri delu, ki se sme imenovati veliko za naše razmere. Pravi, da je gosp. Goršič več storil nego je obljubil in mu srčno častita na tem delu. Uršulinski samostan se lahko ponaša, da ima sedaj najboljše orglje na Kranjskem.

(Mestna dela) Iz mesarskih krogov se čujejo opravičene pritožbe, kako počasi se dela novo poslopje v klavnici, da sedaj, ko bi že moralo biti vse zgotovljeno, še polovica ni narejenega! V klavnici, kjer se bode „mavžalo“, še ni ne duha ne sluha o kotlih, katere bi sedaj, ko se veliko kolje (posebno prasičev), nujno potrebovali, pri starih dveh kotlih, ki sta še v klavnici ostala ni mogoče vse opravljati. — In kako bi vse to že lahko zdavno zgotovljeno bilo, vsaj že pol leta „mažejo“ in „mečkajo“, pa le nič naprej ne pridejo. — Pa nekaj bi še radi vedeli, kdaj se misli nastaviti vratar v klavnici?

(Glas izmej občinstva.) Mej novejše velike stavbe, ki so se letos dovršile, spada v prvi vrsti velika deželna brambovska vojašnica na Poljanskem predmestju. S 1. novembrom so tudi že vojaki se preselili iz cukrarnice v to novo poslopje tako, da se je sedaj pričelo v tem delu mesta čisto drugo življenje. Želeti bi bilo torej, da tudi slavni magistrat nekoliko več pozornosti obrača na ta del predmestja in skrbi, da bodo tudi ceste čednejše, podobne mestu, a ne deželi. Posebno žalostno je z razsvetljavo! V Strelških ulicah le par „leščerb“ brli, a od Poljanske ceste pa do vojašnice ni še nobene luči, tako, da je tu prava egiptovska tema. Pa še na neki „unicum“ hočem opozoriti slavni magistrat. V Strelških ulicah je neki usnjar, kateri ima pred svojo hišo na cesti zmirom polno umazanih vozov, tudi z gnojem naloženih, katere pušča po več dnij in noči na cesti stati. Ne vem, od kod ima mož to dovoljenje? Ali je mesto za njega in in njegovo malomarnost nasadilo ob cesti kostonje, da so tik hiše od njegovih voz že vsi odrti? Prosim torej, da oblastva nekoliko bolj energično postopajo.

(Tedenski izkaz o zdravstvenem stanju mestne občine Ljubljanske) od 8. novembra do 14. novembra: Novorojencev je bilo 12. Umrlo je 20 oseb, mej njimi za grižo 1, za jetiko 7, za različnimi boleznimi 12. Mej umrli bili so tujcev 5, iz zavodov 7. Za infekcijskimi boleznimi so oboleli: za ošpicami 11, za škrlatico 1.

(Zadušil se je) vsled izpuhtenja plina neki ubožec v postopji križevniškega reda danes po noči. Mrtvo truplo ponesrečenca prenesli so v mrtvašnico.

(Surovost.) V nedeljo dne 15. t. m. zvečer sprla sta se v Kozarjih pri Dobrovi dva delavca gospoda Seunig-a, France Selan in Jože Janežič. Selan vzame šibko vejo in gre za Janežičem na dom, ta zgrabi motiko in udari z ostrino Selana po glavi tako, da se je precej zgrudil na tla. V tem trenutku pa sta prišli Janežičeva žena in njena hči, in sicer prva s sekirico druga pa z polenom. Ko vidita, da Selan na tleh leži, ga vdari žena s sekirico na noge, da ga je hudo ranila, hči pa med tem dobro s polenom udriha po njem. Selana so ti trije suroveži tako pretepli, da je nezavesten na tleh obležal, in so ga morali še tisti večer v Ljubljano v bolnišnico pripeljati, kjer je že 17. t. m. zjutraj umrl. Zapustil je vdovo s štiri nepreskrbljenimi otroci.

(Ponesrečen otrok.) Početkom t. m. izgubil je šestletni dečko Ivan P. iz Gaberske gore v Litijskem okraju in se navzlic vsemu poizvedovanju ni moglo zvedeti ničesar o njem. Pretekli petek našli so mrtvo truplo, katero so živali že vso ogledale, v nekem gozdu pri Zaplazu v Trebanjskem okraju. Dečko se je bržkone v gozdu zgubil in od lakote in mraza umrl.

(Nasledki žganjepitja.) Hlapca Gregorja G. na Savi na Gorenjskem zadela je kap vsled preobilega užitka žganja. Umril je kmalu potem.

(Veselic.) Pevsko društvo „Veselica“ v Škednji v Tržaški okolici priredi veselico s petjem, deklamacijo, gledališko igro in plesom dne 21. t. m. — Pevsko društvo „Adrija“ v Barkovljah predložila je svojo veselico z dne 22. t. m. na dan 8. decembra. — „Sokol“ v Prvačini naredi veselico dne 22. t. m. — „Sokol Tržaški“ priredil bode tudi letos v dvorani Maljevi Miklavžev večer, ki utegne biti jako zanimiv.

Telegrami „Slovenskemu Narodu“:

Črnomelj 20. novembra.*) S koroškimi Slovenci hočemo živeti ali umreti, kakor brat z bratom! Še smo in Bog z nami! Čast Šukljejevemu govoru! Slava deputaciji koroški! Volilci.

Črnomelj 20. novembra. Globoko užaljeni zaradi izjave ministra Gauča izrekamo priznanje g. Šukljeju za jekleni odpor. Živili Slovenci, živel tužni Korotan! V bojevanji je moč in obstanek. Čast koroški deputaciji!

Zavedni narodnjaki.

Dunaj 19. novembra. Danes opoldne vsprejel cesar v skupni avdijenci vse kardinale in škofo zbrane pri konferenci. Govoril v njih imenu predsednik kardinal Schönborn. Cesar nagovoril vsacega člana posebej. Zbrani škofje izdali bodo kolektiven pastirski list.

Pariz 19. novembra. Giers došel ob 6. uri zvečer. Pričakovali ga na kolodvoru veleposlanik Mohrenheim in osebje ruskega veleposestništva. V imenu Carnota pozdravil ga grof Dormesson. Vsi časopisi pozdravljajo entuzijastično dohod Giersov. Mnogi poudarjajo oficijelni značaj poseta, ter pravijo, da je car sam želel, da gre Giers v Pariz.

Dunaj 20. novembra. Več listov simpatično omenja desetletnico delovanja Kalnokyjevega kot ministra vnanjih zadev. Zjutraj izročila je pod vodstvom Pasetija deputacija Kalnokiju adresu; minister se zahvalil s toplimi besedami. — Na severnem kolodvoru cesar srčno pozdravi pruskega princa Friderika Leopolda poljubivši ga in podavši mu roko.

*) Glede na koščke naše tiskovne razmere morali smo izpustiti nekatere odstavke, kar nam pošiljatelj ni bilo vzelo za zlo. (Op. uredn.)

Razne vesti.

* (Rastava v Chicagu) bode vendar imela tudi svoj Eiffelov stolp, ki bode pa še višji nego je bil Pariški, namreč nad 1000 čevljev. Inženier George Morison prevzel je zgradbo za 500.000 funtov sterlingov. Stolp bode imel tri nadstropja in bode fundament 40 čevljev globoko v zemlji uzidan. Za zakasnitev izgotovljenja določena je velika konvencionalna kazen.

* (Upliv Mak Kinley-eve carinske postave) je za angleško trgovino prav občuten. Promet mej Londonom in Novim Jorkom zmanjšal se je tako, da ladije, ki tani neso mogle vsega prevažati, kar jih je čakalo, vozijo zdaj na pol prazne v Ameriko Parobrodi proge Allan ne bodo vozili v Novi Jork, nego v New-Orleans.

* (Volkovi v Dalmaciji.) V vasi Glavica blizu Sinja pokazali so se volkovi. Dva so kmetje ubili trije so pa pobegnili. Tudi v Sinju prikazal se je volk, katerega je pa takoj vstrelil nek Sinjan.

* (Nesreča na železnici.) Pred postajo Kirchberg na Tirolskem padel je z ekspresnega vlaka, dobajajočega z Dunaja neki potovalec, ter so ga našli z razbito glavo na železniškem tiru. Našli so pri njem vizitnice in pisma na ime Dominik Tolt na Dunaji. Bržkone je stopil na ploščad mej vagoni in padel doli vsled omotice, ki ga je napadla.

* (Silen vihar) divjal je v južni Ameriki v pokrajinah Santa Fé. Mesto Aragooseca je vihar hudo poškodoval, 40 oseb je mrtvih, nad 30 ranjenih. Vagone necega na postaji stoječega vlaka je moč viharja prevrgla in razdrobila.

* (Nesreča na železnici.) Blizu Novega Ulma na Nemškem razpočil se je kotel pri stroji necega tovornega vlaka. Strojvodja je mrtev dve osebi sta ranjeni. Trinajst vagonov je bilo razrušenih.

Šturen zdravilen uspeh. Vsem, katere vsled zapretja ali slabega prebavljenja napenja, tišči, jih glava boli, ki nimajo slastij do jedij in ali jim je drugače slabo pomaga gotovo pristni „Moll-ov Seidlitz-prašek“. Skatljica 1 gld. — Vsak dan ga razpošilja po poštne povzetji A. Moll, lekarnar, c. in kr. dvorni založnik, na Dunaji, Tuchlauben 9. V lekarnah po deželi zahtevaj se izrecno Moll-ov preparat z njegovo varstveno znamko in podpisom. 4 (4-15)

(Kaj nam je podariti svojim otrokom?) To vprašanje si stavlja stariši vedno bolj pogostoma, čim bolj se bliža Božič. Dandanes prodaja se za otroke marsikaj lepega, tako da ni baš lahko odgovoriti na to vprašanje, zlasti ne onim starišem, ki morejo za darila žrtvovati le manjše svote. Tem ustrezemo gotovo, če jih opozorimo na primerno darilo. — Stvar ni nova, nego igrača, katera je že dolgo znana in katere vzgojilno vrednost so pripoznali odlični učenjaki, namreč stavbena igrača. To je za otroke najlepša zabava in še tako živa deca se igra z njo po več ur. Glavna prednost je pa ta, da je mogoče to igro pozneje razširiti in povečati, in tisti, ki ne morejo več svote založiti, pomnožujejo igro lahko več let zaporedoma. Kdor želi kaj več izvedeti, naj si naroči iz tovarne (F. Ad. Richter & Comp., na Dunaji, I.) cenik, ki se dobi zastoj in frankovano. (1009)

Ventilacija. Obče spoštovanemu gospodu Gustavu Fišer-ju, temu za napredok vedno unetemu lastniku tukajšnje „Narodne Kavarnne“, gre zahvala, da so se upeljala tudi v tem lepem, poleg krasne naše „Zvezde“ ležečem, z dvema dobrima biljardoma in čednimi igralnimi mizami vabljivo preskrbljenem lokalu J. Janke patentovani Avstrijski ventilatorji na veliko veselje mnogobrojnih stalnih gostov in kavarnarja gospoda Krapeš-a, ki je vedno skrben za svojih gostov dobro postrežbo in za izvrstna krepčila. Tudi ta kavarna je, kakor vsi dobro obiskani lokali, preskrbljena s pripravo, s pomočjo katere se zdravju škodljivi zakajeni zduh odpravi iz lokala in nadomesti z drugo, svežo in zdravo atmosfero, kakeršna je samo meseca maja v takih prostorih. Zeleti bi bilo, da bi sledili primeri imenovanega hišnega posestnika tudi drugi premožnejši lastniki dobro obiskovanih gostilnic in kavarn, da z nabavo praktičnih in popolnih ventilacijskih priprav podpirajo svoje plačujoče najemnike v težkem boju za zdravje in obstanek. (1011)

„LJUBLJANSKI ZVON“
stoji
za vse leto 4 gld. 60 kr.; za pol leta
2 gld. 30 kr.; za četrt leta 1 gld. 15 kr.

Umrli so v Ljubljani:
19. novembra: Fran Golmajer, delavčev sin, 2 meseca, Hrenove ulice št. 6, convulsionem.
20. novembra: Ivana Seget, usmiljena sestra, 57 let, Kravja dolina št. 11, ulcus ventriculi. — Jakob Krivec, križarski ubožec, 80 let, Gospodske ulice št. 18, se je v plinovem vzduhu zadušil.
V deželni bolnici:
18. novembra: Matija Agnič, kajžar, 61 let, carcinoma vesicae. — Anton Kožmelj, dninar, 46 let, jetika.

Meteorološko poročilo.

Dan	Čas opazovanja	Stanje barometra v mm.	Temperatura	Ve-trovi	Nebo	Mo-krina v mm.
19. nov.	7. zjutraj	744.6 mm.	1.8° C	brezv.	megla	
	2. popol.	742.3 mm.	6.0° C	sl. svz.	d. jas.	0.00 mm.
	9. zvečer	742.0 mm.	3.4° C	sl. svz.	jasno	

Srednja temperatura 3.9°, za 0.2° nad normalom.

Dunajska borza
dné 20. novembra t. l.
(Izvirno telegrafsko poročilo.)

	včeraj	—	danes
Papirna renta	83.95	—	80.20
Srebrna renta	89.35	—	89.75
Zlata renta	107.35	—	107.50
5% marcna renta	101.40	—	101.80
Akcije narodne banke	1002.—	—	996.—
Kreditne akcije	267.—	—	270.25
London	118.15	—	118.—
Srebro	—	—	—
Napol.	9.40	—	9.37
C. kr. cekini	5.63	—	5.63
Nemško marke	58.40	—	58.—

4% državne srečke iz l. 1854	250 gld.	133 gld.	75 kr.
Državne srečke iz l. 1864	100	181	50
Ogerska zlata renta 4%	101	101	40
Ogerska papirna renta 5%	100	100	15
Dunava rog. srečke 5%	100 gld.	121	—
Zemlj. obč. avstr. 4 1/2% zlati sast. listi	116	—	25
Kreditne srečke	100 gld.	183	—
Rudolfove srečke	10	19	50
Akcije anglo-avstr. banke	120	144	—
Tramway-društ. velj. 170 gld. a. v.	219	—	—

Mejnarodna PANORAMA
v Ljubljani
na Kongresnem trgu v „Tonhalle“.

Odprta vsak dan od 2. ure popoldne do 9. ure zvečer. — Ob nedeljah in praznikih od 10. do 12. ure dopoldne in od 2. ure popoldne do 9. ure zvečer.

Ustoppnina za osebo 20 kr. 6 ustopnic se dobi za 90 kr. Otroci 10 kr.

Od četrtega dne 19. t. m. do ušete sobote dne 21. t. m.:

III. serija: (986—6)

London, Edinburk in potovanja po Reni.

KAROL TILL

Špitalske ulice 10. Ljubljana. Špitalske ulice 10.

Pisni papir in zavitki v kasetah in zavojih. Četrtna ali osmerka z naglavnimi okraski ali napis. Vizitnice, litografovanje ali tiskane (najbolj moderna oblika). Vsakovrstne potrebščine za pisarnice ali pisalne mize: podloge za pisanje, tintniki, podstavki za držala, obtežniki, ravniki, sušilni zvitki, pečatila iz prozevine, sušilni kartoni itd. itd. Trgovske knjige, kopirne knjige, beležnice, glavne knjige, ozke strazne, folijo knjige, kvart-knjige, kazala, upisne ali povzetne knjige, knjige beležnice, beležnice za perilo. Ljudski koledarji, pisni in stenski koledarji, koledarji za beležke, koledarji z listki in za listnice, žepni in denarnični koledarji, patentovani stebrični koledarji, dijaški koledarji in skladišni koledarji v veliki izbi. (456.8)

Zanimiva in za dolge zimske večere najboljša igrača. — „Zagonetka-krožnica“ je samo pristna, še ima „sidro“ kot znamko. Cena 35 kr. Na tisoče in tisoče je starišev, ki so pripoznali izredno vzgojilno vrednost slavne

Sidrove stavbinske igre.

Ni je lepše in vspešnejše igre za otroke in odrasle! Več o tej igri in o „Zagonetki krožnici“ je izvedeti iz našega ilustrovanega cenika, katerega naj si hitro naročite vsi stariši (dobi se zastoj in frankovano), da bi pravočasno mogli naročiti si res izborno bošično darilo za svojo dečo. — Vse stavbinske igre, katere nimajo znamko „sidro“, so navadni posnetki brez vse vrednosti, zato je vselej zahtevati samo Richter-jevo stavbinsko igro s sidrom

katere še nihče ni presegel in katera je jedina, ki se dá redno popolniti. Dobiva se v vseh boljših trgovinah z igračami od 35 kr. do 5 gld. in več. (1009—1)

F. Ad. Richter & Comp.
Prva avstro-ogerska c. kr. priv. tovarna stavbnih igrač, na Dunaji, I., Nibelungengasse 4. — Rudolfstadt, Olten, Rotterdam, London E. C., New-York, 310 Broadway.

M. NEUMANN
prodaja po
goldinarjev 12 goldinarjev
moderne, 90 centimetrov dolge žakete za dame, iz črne adrije, z atlasovim podšivom in dobro podvlečene.

(952—9)

L. Luser-jev obliž za turiste.

Gotovo in hitro upljuje sredstvo proti kurjim očesom, žuljem na platih, petah in drugim trdim praskom kože.

L. Schwenk-a lekarna
(524) Meldling-Dunaj.

Pristen samo, če imata navod in obliž varstveno znamko in podpis, ki je tu zraven; torej naj se pazi in zavrne vse manj vredne ponarabe.

Veliko priznanih pisem je na ogled v glavni razpošiljalnici: L. Schwenk-a lekarna (524) Meldling-Dunaj.

Pristnega imajo v Ljubljani J. Svoboda, U. pl. Trnkoczy, G. Piccoli, L. Grebel; v Rudolfovem S. pl. Sladovič, F. Haika; v Kamniku J. Močnik; v Celovcu A. Egger, W. Thurnwald, J. Birnbacher; v Brezjah A. Aichinger; v Trgu (na Koroškem) C. Menner; v Beljaku F. Scholz, Dr. E. Kumpf; v Gorici G. B. Pontoni; v Wolfbergu A. Huth; v Kranju K. Šavnik; v Radgoni C. E. Andrien; v Idriji Josip Wardo; v Radovljici A. Roblek; v Celju J. Kupferschmid.